

Τὸ κιννάμωμον (κανέλλα) ὡς καταστρεπτικὸν τῶν βακτηριδίων τοῦ τύφου. Βοηθὸς τις τοῦ Pasteur ἐν Παρισίοις, ὀνόματι Chamberland, ἀνεκάλυψεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ δύο ἄλλων ἱατρῶν, ὅτι ὁ αἰθὴρ τοῦ κιννάμωμου ἔχει τὴν δύναμιν νὰ θανατώη ἐντὸς δώδεκα ὥρων τὰ βακτηρίδια τοῦ τύφου, βεβαίως δὲ ὅτι καὶ ὡς κόνις διαχεομένη ἐν τοῖς δωματίοις ἢ οὐσίᾳ αὐτῆ τοῦ κιννάμωμου δύναται νὰ κατὰστρέφῃ τὰ νοσογόνα σπέρματα. Ὑπολείπεται ἤδη ν' ἀποδειχθῇ καὶ βεβαιωθῇ διὰ πολλῶν πειραμάτων ἡ ἀλήθεια τῆς σπουδαιότητος ταύτης ἀνακαλύψεως.

Μουσικὰ χειρόγραφα τοῦ Μότσαρτ ἀνευρέθησαν ἐσχάτως ἐν Manchester μετὰ τῶν ἄλλων μουσικῶν ἔργων μηδεμίαν ἀξίαν παρὰ τινι βιβλιοπλῆθι Cornish. Μεταξὺ τῶν ἀνευρεθεισῶν, ἰδιοχρῆως ὑπὸ τοῦ Μότσαρτ γεγραμμένων μουσικῶν συνθέσεων, εὑρίσκονται καὶ δύο τὰς ὁποίας ὁ μέγας μουσουργὸς εἶχε μελοποιήσῃ ἤδη κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, προσέτι δὲ καὶ τινὰ φύλλα ἐκ τοῦ μελοδράματος «Μιδριδάτης», ὅπερ ἐμελοποιήθη ἐν ἔτει 1770 ἐν Μεδιολάνοις. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα φαίνεται ὅτι μετηνέχθησαν ἐξ Ἰταλίας εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ τινος Ἀγγλίδος Miss Harford, ἧτις τῷ 1816 ἐσπούδαζε μουσικὴν ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ ἐν Μεδιολάνοις.

Σπουδαία διὰ τὴν ἰταλικὴν φιλολογοίαν, ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐν τῇ ἰταλικῇ πόλει Sarzana. Ἀνευρέθησαν δηλαδὴ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δύο περγαμνῆαι, αἰτινες ἀκριβῶς ἐξεασθησαὶ ἀπεδειχθησαν ὅτι εἶναι μέρη τῆς πρώτης ἀντιγραφῆς τῆς «θείας κωμωδίας» τοῦ Δάντε. Τὸ εἶρημα τοῦτο θὰ γείνη κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀφορμὴ δικῆς μετὰ τῶν πόλεων Γενοῦσης καὶ Σαρζάνης· διότι ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἄρα ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς γενομένης ἀνακαλύψεως διέταξε νὰ παραδοθῶσιν αἱ περγαμνῆαι εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ πανεπιστημίου τῆς Γενοῦσης. Ἄλλ' ἡ πόλις Σαρζάνα, ἐν ἣ ἀνευρέθησαν αἱ περγαμνῆαι, ἀρνείται νὰ παραδώσῃ τὸ πολύτιμον εἶρημα καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θέλει νὰ κρατήσῃ αὐτὸ δι' ἑαυτήν.

Διαφορὰ τῶν φύλων κατὰ τὴν θερμοκρασίαν. Ἐβεβαιώθη διὰ νεωτέρων ἐρευνῶν ὅτι οἱ ἄνδρες ἔχουσι περισσότεραν θερμότητα ἢ αἱ γυναῖκες. Ἡ θερμοκρασία τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὴν τῶν γυναικῶν κατὰ μέσον ὅρον ἔχει λόγον ὡς 10,58 πρὸς 10,13. Ἡ θερμοκρασία παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι κυμαίνεται μετὰ 30 καὶ 30¼ βαθμ. παρὰ δὲ ταῖς γυναῖξιν μετὰ 29¼ καὶ 29½ βαθμῶν Ρεωμόρου. Δι' ἐπ' ἴσης ἀκριβῶν καὶ ἐπιμελῶν πειραμάτων ἀπεδείχθη ὅτι ὑφίσταται καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις ὁμοία διαφορὰ θερμοκρασίας τῶν φύλων, ὑψηλότερα μὲν εἰς τὰ ἄρρενα ταπεινότερα δὲ εἰς τὰ θήλειά.

Περὶ τῆς μυωπίας. Διὰ νέων παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ μυωπία προσλαμβάνει διηλεκτῶς εὐρύτερας διαστάσεις καὶ βαίνει πάντοτε ἀξαναομένη. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ μυωπία προέρχεται ἐκ τῆς ἐπιμηκύνσεως τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ἐπιμηκύνσεως ταύτης ὑπάρχει εἰσὲτι πολλὴ ἀμφισβήτησις. Διότι, εἰ καὶ παραδέχονται πάντες ὅτι ἡ μυωπία προξενεῖται ὑπὸ τῆς διαρκoῦς προσηλώσεως τῶν ὀφθαλμῶν εἰς πλησίον εὑρισκόμενα ἀντικείμενα, παρατηρεῖται ὁμοῦ ὅτι οὐχὶ πάσαι αἱ ἐργασίαι, αἱ ἀπαιτοῦσαι τοιαύτην εἰς τὰ πλησίον τῶν ὀφθαλμῶν προσηλώσιν, προκαλοῦσι μυωπίαν. Πρέπει λοιπὸν προφανῶς νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἄλλος τις παράγων, ὅστις προστιθέμενος εἰς τὴν ἐκ τοῦ πλησίον διαρκῆ προσηλώσιν τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπιφέρει τὴν μυωπίαν ταύτην· ὁ δὲ παράγων οὗτος εἶνε, κατὰ τὴν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἱατροῦ Δρ. Κέφερσταϊν ἐξε-

νεχθεῖσαν γνῶμην, ἡ πνευματικὴ ἐργασία καὶ καταπόνησις. Εἶνε περιεργον ὅτι εἰς πολλοὺς ἐργάτας, ἠναγκασμένους ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματός ταν νὰ ἔχωσι διαρκῶς προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς πλησιέστατα εἰς τὸ ἔργον ταν, ἀλλὰ μηχανικῶς ἐργαζομένους, οἷον βάρπας, τεχνουργοὺς στολιδίων καὶ ἄλλους, σπανιώτατα παρατηρεῖται μυωπία, εἰ καὶ παρ' αὐτοῖς οὐδαμῶς ἐλλείπουσι τὰ ἄλλως συντελοῦντα πρὸς ἐπαύξησιν τῆς βλάβης περιστατικῶς, οἷον ἀνεπαρκῆς φωτισμὸς τοῦ ἐργαστηρίου· λεπτοτάτη βράχη καὶ τὰ τοιαῦτα. Δυνάμεθα λοιπὸν ἐκ τούτου νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ μηχανικὴ ἐργασία, ἡ μὴ ἀπασχολοῦσα συγχρόνως μὲ τὸς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα, δὲν ἐπιφέρει τοσοῦτον καταπονητικῶς ἐπὶ τοῦ αἰσθητηρίου τῆς ὀράσεως, ὅσον ἡ διανοητικὴ ἐργασία, ἧτις κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλο τι γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε ἄνευ ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς γενέσεως τῆς μυωπίας. Ὅσα μικρότερα εἶνε ἡ ἐπιφάνεια, ἣν ἔχει πρὸ τῶν ὀμμάτων του ὁ θεατῆς, τόσα εὐκολωτέρα εἶναι ἡ ἀντίληψις καὶ ἐν τῷ νῷ παράστασις ἐκάστου ἀντικειμένου ἢ σημείου τῆς ἐπιφανείας ἐκείνης. Ὅσα περισσότερον πλησιάζομεν τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς τὸ ὄφραμενον, τόσα περισσότερον ἀπομακρύνονται τὰ ἄλλα πλησίον αὐτοῦ εὑρισκόμενα ἀντικείμενα, τόσα σαφέστερον ὄρωμεν καὶ ἐκκρινέστερον ἐντυποῦμεν ἐν τῷ νῷ τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο, ὅπερ θέλομεν νὰ παρατηρήσωμεν. Ἐνῷ οὖν παρατηρῶμεν αὐτὸ μακρόθεν, βλέπομεν συγχρόνως καὶ τὰ πλαγίως αὐτοῦ εὑρισκόμενα ἀντικείμενα, αἵτινα ἀπασχολοῦσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν, καὶ ἐπομένως ἡ ἀντίληψις καὶ νόησις τοῦ πράγματος γίνεται ἀσαφέστερα.

Διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι τὸ μικρὸν παιδίον, ὅταν ἀρχίσῃ νὰ μαθαίνῃ τὴν ἀνάγνωσιν, ἄρα ὡς εἶρη λέξιν τινὰ δυσκολωτέραν, πλησιάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐγγύτερον εἰς τὸ βιβλίον· πράττει δὲ τοῦτο σκοπίμως καὶ ἀσυνειδήτως. Τοιουτοτρόπως τὸ παιδίον περιορίζει τὴν ὄψιν του ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον εἰς μόνην τὴν δύσκολον ἐκείνην λέξιν, ἔχει δὲ τὸ προτέρημα, ὅτι τὸ πνεῦμα του δὲν ἀποσπᾶται ὑπὸ τῶν παρακειμένων εἰκόνων, καὶ οὕτω ἀντιλαμβάνεται ὅσον οἷον τε σαφέστερον τῆς λέξεως ἐκείνης. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς ἡλικιωμένους. Ὁ ἀναγινώσκων δυσνόητόν τι ἐπισημονικὸν βιβλίον, ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοσοῦτα πλησιέστερον προσηλωμένους εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὅσα αὐτὴ εἶνε δυσνοητοτέρα, ἐνῷ ὁ ἀναγινώσκων ἐλαφρόν τι καὶ εὐκόλον ἔργον, κρατεῖ τὸ βιβλίον εἰς μακροτέραν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀπόστασιν.

Ἐκ τούτων ἔπεται συγχρόνως ὅτι ὁ ἔχων ἀδύνατον ἀντιληπτικόν, ὁ δυσκόλως καὶ βραδέως ἐννοῶν τὰ ἀναγινωσκόμενα, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ βλέπῃ τὰ γράμματα ὅσον τὸ δυνατόν σαφέστερον, καὶ ἐπομένως νὰ πλησιάζῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅσον οἷον τε ἐγγύτερον εἰς τὸ βιβλίον, τούναντίον δὲ ὁ ταχέως καὶ εὐκόλως ἀντιλαμβανόμενος δὲν ἔχει τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ὁ χρόνος τῆς μελέτης εἶνε δι' αὐτὸν βραχύτερος. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἀφύεστεροι μαθηταὶ εἶναι μᾶλλον ὑποκείμενοι εἰς τὴν μυωπίαν, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον αὐτὴ δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς μελέτης (μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, ὡς ἐννοεῖται ὀκνοθεν, τῶν λοιπῶν αἰτιῶν, λ. χ. τῆς κληρονομικότητος, νόσων τινων, οἷον τῆς ἐρυθρίτιδος (Ιλερῆς), τῶν χοιράδων κτλ. — Ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρώτην μνημονευθεῖσαν νόσον, προσθετέον ὅτι δὲν πρέπει τὰ ἀσθενῆ παιδία νὰ μένωσιν εἰς σκοτεινοὺς ἢ ἀνεπαρκῶς φωτιζομένους χώρους, ὡς ἐπικρατεῖ παρὰ πολλοῖς ἢ συνήθεια. Τῆς κακῆς ταύτης συνήθειας τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι τὰ παιδία πολλάκις, ὅπως διασκεδάσωσιν, ἀναγκάζονται ν' ἀναγινώσκωσιν εἰς τὸ σκοτὸς, τοῦδ' ὅπερ ἐπιφέρει συνηθέστατα τὴν μυωπίαν. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων αἰτιῶν, συντελεῖ σπουδαίως πρὸς γένεσιν τῆς μυωπίας καὶ ἡ ἔλλειψις ἀρκετοῦ φωτός εἰς τὰ σχολεῖα, σπουδαστήρια κτλ.